

dosarul nr. 3ra-179/19

prima instanță: Judecătoria Comrat (V. Hudoba)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (S. Starciuc, L. Caraianu, M. Galupa)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sudfructus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat,

c o n s t a t ă:

La 09 decembrie 2016 SRL „Sudfructus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 mai 2016 de către IFS pe UTA Găgăuzia a fost efectuat un control în rezultatul căruia inspectoratul fiscal a ajuns la concluzia privind necesitatea anulării înregistrării în calitate de contribuabil al TVA a SRL „Sudfructus”, fiind întocmit actul de control nr. 1-755405 din 17 mai 2016.

Anularea înregistrării SRL „Sudfructus” în calitate de contribuabil al TVA s-a întemeiat pe vizita fiscală din data de 25 aprilie 2016, în cadrul căreia s-ar fi constatat că conducătorul întreprinderii la momentul vizitei fiscale nu se afla la adresa juridică, de către inspectori fiind concluzionat că informația referitor la locul de aflare a SRL „Sudfructus” nu este veridică.

Ca rezultat, prin decizia nr. 735 din 24 iunie 2016 a IFS pe UTA Găgăuzia s-a dispus anularea înregistrării ca contribuabil al TVA a SRL „Sudfructus”.

La data de 11 august 2016 a fost înaintată o cerere prealabilă privind anularea actului de control al organului fiscal nr. 1-755405 din 17 mai 2016 și a deciziei nr. 735 din 24 iunie 2016.

La data de 09 septembrie 2016 de către IFS pe UTA Găgăuzia a fost emisă decizia nr.17 prin care cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 10 octombrie 2016 SRL „Sudfructus” a înaintat o cerere în adresa Inspectoratului Principal Fiscal de Stat, însă un răspuns nu a recepționat.

SRL „Sudfructus” a considerat că acțiunile IFS pe UTA Găgăuzia privind anularea înregistrării ca plătitor de TVA au fost ilegale, actul de control nr. 1-755405 din 16 mai 2016 și decizia nr. 735 din 24 iunie 2016 au fost emise cu încălcarea legislației în vigoare, solicitând anularea lor.

Confirmarea faptului că SRL „Sudfructus” se află pe adresa or. Comrat, str. Pobeda, 205 și a acelui fapt că informația privind sediul acestuia este veridică, poate servi toată corespondența de intrare a întreprinderii, care se recepționează de către persoanele împuternicite. A menționat că IFS pe UTA Găgăuzia, de asemenea, a remis scrisori (rapoarte, citații, acte ș. a.) în adresa SRL „Sudfructus” și la aceste scrisori imediat se prezentau răspunsuri, documente și referințe.

A invocat reclamanta că la baza concluziilor, precum că informația referitoare la sediul său este neveridică, au stat presupunerile colaboratorilor fiscali, ceea ce a fost determinat de faptul că la momentul vizitei lor, directorul societatii se afla în deplasare și nu se afla la adresa juridică.

În confirmarea ilegalității deciziei și a actului de control reclamanta a mai invocat că IFS pe UTA Găgăuzia a încălcat cerințele normative ale legislației fiscale, care nu permite aplicarea sancțiunilor în rezultatul efectuării vizitelor fiscale, aplicându-le, întocmind ilegal actul de control, atunci când întocmirea actului în urma vizitelor fiscale nu se admite, respectiv, acest document este nul și nevalabil. Mai mult ca atât, controlul a fost efectuat și actul de control fiscal a fost întocmit cu încălcarea Legii nr. 18 din 04 martie 2016 privind moratoriul asupra controlului de stat.

Decizia nr. 735 din 24 iunie 2016 a fost adoptată în baza actului de control fiscal, întocmit cu încălcări considerabile a termenelor stabilite pentru luarea deciziilor de către organele fiscale.

Legislația fiscală reglementează adoptarea deciziilor în urma actelor de control ale organului fiscal într-un termen nu mai mult de 30 de zile; în cazurile extinderii termenelor de examinare a cazurilor de încălcare fiscală se admite prelungirea termenului cu încă 30 de zile, însă, în acest caz termenele nu s-au extins și nici-o decizie către SRL „Sudfructus” nu a fost prezentată. Deci, conform legii, decizia urma să fie adoptată nu mai târziu de 16 iunie 2016, care, de facto a fost aprobată la data de 24 iunie 2016, cu o întârziere de 8 zile și cu o încălcare gravă a cerințelor Codului fiscal, în timp ce dezacordurile la actul de control fiscal din partea „SRL „Sudfructus” au fost prezentate la timp - la 27 mai 2016.

Astfel, decizia a fost adoptată în baza unui act de control fiscal ilegal cu o încălcare gravă a termenelor rezervate pentru adoptarea deciziei privind cazurile de încălcare fiscală cu neînștiințarea și ascunderea informației de la SRL „Sudfructus” privind adoptarea deciziei, faptul care asigură ca decizia nr. 735 din 24 iunie 2016 este ilegală și nevalabilă.

Prin încheierea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Comrat a fost încetat procesul în partea anulării actului de control fiscal nr. 1-755405 din 17.05.2016 în temeiul art. 265 lit. a) CPC cauza nu urmează a fi judecată în ordinea procedurii civile.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoria Comrat acțiunea a fost admisă și a fost anulată decizia nr. 735 din 24.06.2016 a IFS pe UTA Găgăuzia „Privind anularea înregistrării plătitorului TVA SRL „Sudfructus” ca fiind ilegală în fond, fiind emisă cu încălcarea legii și efectele juridice ale acestei decizii din ziua emiterii acesteia.

La 06 iulie 2018 Serviciului Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii prime instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoria Comrat.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că SRL „Sudfructus” a înștiințat corespunzător organul fiscal de stat privind schimbarea sediului.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate constatările primei instanțe, precum că informațiile și faptele menționate în actul de control al organului fiscal nr. 1-755405 din 17.05.2016 și din decizia nr. 735 din 24.06.2016 sunt insuficiente pentru recunoașterea informației privind sediul SRL „Sudfructus” ca fiind una neveridică.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, precum că decizia nr. 735 din 24.06.2016 privind anularea înregistrării SRL „Sudfructus” ca contribuabil al TVA este una ilegală în fond, fiind emisă cu încălcarea art. 113 alin. (2) lit. c) Cod fiscal.

Totodată, instanța de apel a susținut concluziile instanței de fond, precum că decizia nr. 735 din 24 iunie 2016 a fost emisă cu încălcarea termenelor stabiliți.

În acest sens, instanța de apel a menționat că conform art. 246 alin. (1) lit. a) Cod fiscal, cazul de încălcare fiscală se examinează în termen de 15 zile din data prezentării dezacordului dacă el a fost înaintat la timp.

După cum atestă actele cauzei la 27 mai 2016 SRL „Sudfructus” a înaintat către IFS pe UTA Găgăuzia un dezacord în formă scrisă cu actul de control nr. 1-755405 din 17 mai 2016. Astfel, instanțele au concluzionat că de către IFS pe UTA Găgăuzia decizia nr. 735 a fost luată la data de 24 iunie 2016, adică în cea a 28-a zi după recepționarea dezacordului, astfel cu încălcarea termenului stabilit la art. 246 alin. (1) lit. a) Cod fiscal.

La 11 decembrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că de către instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, au fost aplicate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție, recurentul la data de 21

noiembrie 2018 a recepționat copia deciziei motivate. Astfel, recursul declarat la data de 11 decembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Sud se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru